

សចកុតិពិតជាអី? - លេខបុរា

អនកល្លងលោម

Jeff Pippenger

2023-09-11

បុរេគុតិសាស្ត្រពុទ្ធសាសនាដែលត្រូវបានបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងធម្មបទៈទាំងបួនប្រការ
បញ្ជាក់អត្ថកថាបញ្ញត្តិបុរេគុតិសាស្ត្រដែលយើងកំពុងស្ថិតនៅក្នុងនេះ។
អាថ៌កំបាំងនោះត្រូវបានលាក់បាំងរហូតដល់បុរេគុតិសាស្ត្រដែលវាគឺជាធម្មតាមកដល់។
នេះជាពេលវេលាដែលព្រះអនកល្លងលោម គឺព្រះវិញ្ញាណនៃ «សចកុតិពិត»
បោះពុម្ពផ្សាយសចកុតិពិតដែលត្រូវបានហៅថា ការបោះពុម្ពផ្សាយស្នើសុំសុទ្ធ
ដុបិតព្រះយស្ម័យសុទ្ធទាំងសចកុតិពិត។ វាមិនមែនគ្រាន់តែជាពាក្យ «សចកុតិពិត»
តែឯងទេ ព្រោះវាជាមុខរបររបស់ព្រះជាម្ចាស់បុណ្យលោកៈទេ។
ហើយក៏មិនមែនគ្រាន់តែជាការបោះពុម្ពផ្សាយស្នើសុំសុទ្ធតែ អនកល្លងលោម
ដែលបង្ហាញថាពាក្យហៅសម្រាប់ «សចកុតិពិត»
ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយវិធីដ៏ផ្សេងៗទៀតនេះទូទាំងព្រះគម្ពីរបុណ្យលោកៈដដែរ។ ប៉ុន្តែ
វាក៏ជាអត្ថកថាបញ្ញត្តិអនកល្លងលោម ដែលនៅពេលត្រូវបានយល់
នោះវាក្លាយជាគន្លឹះសម្រាប់បោះពុម្ពផ្សាយនានាគ្រប់ពិការណ៍៖
ហើយក្នុងការផ្សព្វផ្សាយនេះ វាបោះពុម្ពផ្សាយទាំងមូល។ ប៉ុន្តែ
វាសម្រាប់តែអនកល្លងលោមសុទ្ធតែ មិនមែនសម្រាប់អ្នកដទៃទេ។
ហើយការស្នើសុំស្នើសុំទាំងឡាយដែលត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងនោះបុណ្យលោកៈ
ពីព្រោះពេលវេលានោះជិតមកដល់ហើយ។

ដើម្បីឱ្យមនុស្សទាំងឡាយអាចទទួលបានសុភាព «សចកុតិពិត»
ក្នុងរបៀបមួយដែលផ្សព្វផ្សាយពួកគេបានបរិសុទ្ធដោយសចកុតិពិតនោះ
ត្រូវការតែមាននូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទេ។ មនុស្សអាចយល់ដោយបញ្ញត្តិពាក្យ
«សចកុតិពិត» ហើយសូម្បីតែអនកល្លងលោមចំពោះសារៈសំខាន់របស់វា ប៉ុន្តែ «សចកុតិពិត»
នោះត្រូវតែត្រូវបានបរិភោគ។ វាត្រូវតែត្រូវបានស្រូបយកចូលទៅខាងក្នុង
ហើយផ្សព្វផ្សាយក្លាយជាផ្នែកមួយនៃបទពិសោធន៍របស់មនុស្សម្នាក់ ពីព្រោះព្រះបន្ទូល
នាំមកនូវអំណាចចូលប្រឌិតរបស់ព្រះដល់អនកល្លងលោមទាំងឡាយដែលស្រវឹងរកការប្រែប្រួលដូចជា
បង្កើតព្រះគ្រីស្ទ។ ចំណុចចាប់ផ្តើមមួយនៃការស្រាវជ្រាវទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអំពីពាក្យហៅ
ព្រះដែលត្រូវបានបកប្រែថា «សចកុតិពិត» គឺពួកអនកល្លងលោមភាសាព្រើរ
ដែលពួកគេក៏បានលើកឡើងអំពីលក្ខណៈដ៏អស្ចារ្យនៃពាក្យ «សចកុតិពិត»
និងការប្រើប្រាស់របស់វានៅក្នុងព្រះគម្ពីរផងដែរ។
ប៉ុន្តែមិនមានហេតុផលណាមួយដែលនាំឱ្យជឿថា
ការយល់ដឹងដោយបញ្ញត្តិរបស់ពួកគេអំពីពាក្យ «សចកុតិពិត»
បាននាំពួកគេមកកាន់ព្រះគ្រីស្ទនោះឡើយ។

ការពិតខាងទំនាយដែលថា
ព្រះបន្ទូលត្រូវតែត្រូវបានបរិភោគជាមួយនឹងវត្ថុមាននូវព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
សម្រាប់ឡើងនឹងនិយមន័យរបស់បងស៊ីរី អំពី «ប្រដេ»
ក្នុងឧទាហរណ៍កាន់ព្រះហុមចារីទាំងដប់ ហើយក៏សរសេរនឹងការពិពណ៌នារបស់នាងអំពីព្រះហុម

ចារីទាំងពីរបុរាណទេដលៃកំពុងរង់ចាំកូនកំលោះផងដែរ។

និមិត្តសញ្ញាមួយ ជាទូទៅភាគច្រើនមានអត្ថន័យលំអិតមួយ
ហើយអត្ថន័យនោះត្រូវកំណត់ដោយបរិបទដែលនិមិត្តសញ្ញានោះស្ថិតនៅ។
វាមិនត្រូវបានកំណត់ដោយនិយមន័យរបស់អ្នកជំនាញយោបល់ចំពោះពាក្យនោះ
ឬដោយក្របខណ្ឌឧបលោមបុរាណសាស្ត្រដែលពាក្យនោះត្រូវបានសរសេរឡើយ។
វិធីសាស្ត្រទាំងពីរនោះហើយ ដលៃពួកទេវវិទូរបស់អាដរនេទីស៊ីមបានចាប់យក
ដើម្បីបង្កើន «សច្ចក្រឹតិក»។

និមិត្តសញ្ញាមួយត្រូវបានកំណត់ដោយបរិបទដែលវាត្រូវបានប្រើ។
នៅក្នុងពុទ្ធសាសនាព្រះពុទ្ធសាសនា ពាក្យ «បុរេ»
នៅក្នុងឧទាហរណ៍ថាអំពីពុទ្ធសាសនាចារីទាំងដប់
តំណាងឲ្យយ៉ាងហោចណាស់រឿងផ្សេងៗមួយចំនួន
អាស្រ័យទៅលើបរិបទនៃអត្ថបទដែល «បុរេ» នោះត្រូវបានរកឃើញ។
ហេតុអ្វីបានជាពុទ្ធសាសនាចារីមួយក្រុមមានបុរេ ខណៈដែលមួយក្រុមទៀតមិនមាន?

«មានពិភពលោកមួយកំពុងដកស្រង់នូវនូវកូនកំលោះអំពីអាក្រក់
ក្នុងការបោះបង្គោល និងការភាន់ច្រឡំ
នៃការស្រមៃស្វែងរកស្ថានភាព—ដកស្រង់ ដកស្រង់។
តើនិរន្តរៈកំពុងមានការឈឺចាប់នៅក្នុងពុទ្ធសាសនា
ដើម្បីដាស់ពួកគេឲ្យកត់សម្គាល់? តើសំឡេងណាអាចឈានទៅដល់ពួកគេ?
ចិត្តរបស់ពួកគេត្រូវបាននាំទៅកាន់អនាគត នៅពេលដែលសញ្ញានឹងត្រូវបានប្រកាសថា
“មើល! កូនកំលោះមកហើយ; ចូរអនុវត្តគ្នាចេញទៅទទួលទ្រង់ចុះ!” ប៉ុន្តែ
មនុស្សខ្លះនឹងបានឆ្លើយតបក្នុងការទទួលយកបុរេ
សម្រាប់ពេញចង្អុលរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ហើយយឺតពេលពេល
ទើបពួកគេនឹងឃើញថា អត្ថកថា ដលៃបុរេនោះតំណាងឲ្យ
មិនអាចផ្ទេរបានឡើយ។ បុរេនោះគឺជាសច្ចក្រឹតិករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
វាតំណាងឲ្យអត្ថកថា ហើយអត្ថកថាមិនអាចផ្ទេរបានទេ។
គ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចទទួលបានវាសម្រាប់អ្នកដទៃបានឡើយ។
ម្នាក់ៗត្រូវទទួលបានវាសម្រាប់ខ្លួនឯងនូវអត្ថកថាមួយ
ដែលបានបន្តសុទ្ធផ្ទុយស្មោះត្រង់ពីគ្រប់ស្ថានបុរាណកំណើត។» Bible Echo, May 4,
1896.

ពុទ្ធសាសនាចារីល្អដងខ្លួនទាំងនោះមិនមានលក្ខណៈអត្ថកថាដលៃចាំបាច់សម្រាប់ឈ្នះជ័យ
ក្នុងវិបត្តិដែលនឹងមកដល់ក្នុងពេលឆាប់ៗនេះឡើយ។
ពួកគេខ្សោយស្រេចក្នុងស្ថានភាពរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ប៉ុន្តែបុរេដ៏សាមញ្ញដ៏
ហើយបុរេនៃកូនកំលោះពាក្យប្រៀបធៀបអំពីពុទ្ធសាសនាចារីដប់នាក់ក្នុង «ថ្មបោះក្រហម»
គឺជាសារពុទ្ធសាសនាចុងក្រោយ ដលៃត្រូវបានតំណាងដោយវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ
ដលៃត្រូវបានបញ្ចូល អាន និងកាន់តាម។

«ពួកអ្នកដែលបានទទួលការបោះបង្គោលដ៏សាមញ្ញ
ដលៃឈរនៅក្នុងព្រះអម្ចាស់នៃនៃដីទាំងមូល
មានតំណែងដលៃផ្តល់បុរាណដល់សាតាំងក្នុងនាមជាចម្រើនគ្រប់រូប។
ដោយអង្គុយស្រីសុទ្ធទាំងឡាយដលៃនៃវិញ្ញាបនបត្របង្គោលដ៏សាមញ្ញ
ព្រះអម្ចាស់រក្សាការទាក់ទងជានិច្ចជាមួយនឹងអ្នកស្នាក់នៅលើដីនៃដី។ បុរេមាន
តំណាងឲ្យព្រះគុណដលៃព្រះជាម្ចាស់ផ្ទុកផ្ទុកដល់ចង្អុលរបស់ពួកអ្នកជឿ»

ដើម្បីបិទឱ្យរាលដាលនៃមហារីកកូវីដ១៩។
បុរសនិបប្រឹក្សាមានបុរសប្រវត្តិសាស្ត្រនេះត្រូវបានចាត់ចេញពីស្ថានសួគ៌
តាមរយៈសារទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។
នោះអំណាចគុណក៏បានរំពឹងទុកនឹងមានការគ្រប់គ្រងទាំងស្រុងលើមនុស្ស។»

«ព្រះត្រូវបានបង្កើតក្នុងកាយស
នាពេលយើងមិនទទួលយកសារទំនាក់ទំនងដដែលៗផ្សេងៗពីមុន។ ដូច្នេះ
យើងបដិសេធបុរសមាស ដដែលៗចង់ចាក់ចូលក្នុងព្រលឹងរបស់យើង
ដើម្បីឱ្យមានបន្តបញ្ជូននូវទំនាក់ទំនងដដែលៗស្ថិតនៅក្នុងសេចក្តីងងឹត។
នាពេលសំឡេងហៅនឹងមកថា “មើល កូនកំលោះមកហើយ;
ចូរអនុវត្តគ្នាចេញទៅជួបលោកចុះ” អស់អ្នកដដែលមិនបានទទួលបុរសប្រវត្តិសាស្ត្រ
ដដែលៗមិនបានបំភ្លឺក្នុងព្រះគុណរបស់ព្រះគ្រីស្ទក្នុងចិត្តរបស់ខ្លួន នឹងរកឃើញថា
ដូចជាព្រះហស្តចារិល្លង ពួកគេមិនបានគ្រប់គ្រងខ្លួនជាស្រេច
ដើម្បីបិទបញ្ចប់អម្បាញ់របស់ខ្លួនឡើយ។ ពួកគេមិនមានអំណាចនៅក្នុងខ្លួនឯង
ដើម្បីទទួលបានបុរសនោះទេ ហើយដើរតាមរបស់ពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញ។ ប៉ុន្តែ
បុរសនិបប្រឹក្សាសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ហើយទូលអង្គរ
ដូចដដែលម្ចាស់បោសសម្អាត “សូមបង្ហាញសិរីល្អរបស់ខ្លួនដល់ទូលបង្គំផង”
នោះសេចក្តីសុខស្រួលរបស់ព្រះនឹងត្រូវបានចាត់ចែងក្នុងចិត្តរបស់យើង។
តាមរយៈបំពង់មាសទាំងនោះ បុរសមាសនឹងត្រូវបានបញ្ជូនមកដល់យើង។
“មិនមែនដោយកម្មលាង ឬដោយឥទ្ធិពលទេ គឺដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់អញវិញ
ព្រះយេស៊ូវក្នុងព្រះពុទ្ធបរិវារមានព្រះបន្ទូលដូច្នេះ។”
ដោយទទួលយកការសូមមើលចំពោះព្រះអាទិត្យនៃសេចក្តីសុចរិត
កូនៗរបស់ព្រះបានភ្ជួរចង្អុលដូចជាពន្លឺនៅក្នុងលោកិយ។” Review and Herald, July
20, 1897.

«បុរស» គឺជាសារចុងក្រោយ ដដែលៗត្រូវបានចាត់ចែង គឺជាវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ក្នុងអត្ថបទនោះ អ្នកដដែលៗប្រាថ្នាចង់មានបុរស ត្រូវតែទទួលអង្គរដល់ព្រះ
ដូចម្ចាស់បោសសម្អាតនៅក្នុងរូងក្នុងប្រាសាទ។ ប៉ុន្តែ សូមកត់សម្គាល់ថា បុរសនិបប្រឹក្សា
«ទូលអង្គរ ដូចម្ចាស់បោសសម្អាត» ដើម្បីឱ្យព្រះ «បង្ហាញ» «សិរីល្អ» របស់ខ្លួនដល់យើង
នោះជាដំបូងយើងត្រូវសុំសុំវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដដែលៗព្រះអ្នកកំសាន្តចិត្ត។
បុរសនិបប្រឹក្សាដូចនោះ នោះតាមរយៈទេវតា និងបំពង់មាសទាំងពីរ
យើងនឹងទទួលបានសេចក្តីសុចរិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
យើងកំពុងបោះបង្គោលគ្រឹះខ្លួនឯង បុរសនិបប្រឹក្សាគិតថា យើងអាចអធិស្ឋាន
និងទូលអង្គរសុំលក្ខណៈរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ដូចដដែលបុរសពណ៌
និងទំនៀមទម្លាប់នៃអាដរនៃទីសម័យឡើយខ្ពស់បំផុតគឺជាគ្រូគ្រូ
ខណៈពេលដដែលនោះ យើងកំពុងបដិសេធសារនៃវិវរណៈនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
សេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួន ត្រូវបានបញ្ជូនមកកាន់យើងតាមរយៈ
«សារទាំងឡាយនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ»
ដដែលៗត្រូវបានបញ្ជូនដោយអ្នកដដែលៗបានចាត់បុរសតាំងទាំងពីរ
ដដែលៗនោះមុខបុរសនិបប្រឹក្សារបស់ព្រះ។ កាលណាយើងបដិសេធសាររបស់ខ្លួន
យើងក៏បដិសេធសេចក្តីសុចរិតរបស់ខ្លួនផងដែរ។

បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានឆ្លើយ ហើយទូលសួរតាតថា៖ «ដើម្បីអូសទាំងពីរនេះ
ដដែលៗស្ថិតនៅខាងស្តាំនៃដៃយើងចង្អុល ហើយនៅខាងឆ្វេងរបស់វា គឺអ្វី?»

ហើយខ្ញុំបានឆ្លើយមកដទៃទៀត ហើយទូលសួរគាត់ថា៖ «មកអូលីវទាំងពីរនេះ
ដល់តាមរយៈបំពង់មាសទាំងពីរ បង្ហូរប្រដាប់មាសចេញពីខ្នងនា គឺអី?»
ហើយគាត់បានឆ្លើយមកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា៖ «តើអ្នកមិនដឹងទេឬថា
របស់ទាំងនេះជាអី?» ហើយខ្ញុំទូលថា៖ «ទេ លោកមុចាស់របស់ខ្ញុំ»។ បន្ទាប់មក
គាត់និយាយថា៖ «ទាំងនេះគឺជាពួកដលៃបានទទួលការលាបប្រដាប់មាសទាំងពីរ
ដល់ឈរនៅជិតព្រះអមុចាស់នៃនៃដីទាំងមូល»។ សាការី ៤៖១១-១៤។

«អ្នកដលៃបានចាក់ប្រដាប់មាស» ទាំងពីរ
«ដល់ឈរនៅក្នុងព្រះអមុចាស់នៃនៃដីទាំងមូល» ក៏ត្រូវបានគំរាមផងដែរ
ជាសាក្សីទាំងពីរនៃវិវាទ៖ ១១។

«អំពីសាក្សីទាំងពីរ នាពុយាការីបានប្រកាសបន្តថ្លែងថា៖ “ទាំងនេះគឺជាដើមអូលីវទាំងពីរ
និងជាជើងចង្កៀងទាំងពីរ ដល់ឈរនៅចំពោះព្រះនៃនៃដីទាំងមូល។”»
អ្នកនិពន្ធទំនុកតម្កល់បានមានប្រសាសន៍ថា៖
«ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាចង្កៀងសម្រាប់ជើងទូលបង្គំ
ហើយជាពន្លឺសម្រាប់ជួររបស់ទូលបង្គំ។» វិវាទ៖ 11:4; ទំនុកតម្កល់ 119:105។
សាក្សីទាំងពីរ គំរាមឱ្យបទគម្ពីរនៃស្បែកចាស់ និងស្បែកថ្មី។ The Great
Controversy, 267.

មិនថាយើងពិចារណាសក្ខីភាពរបស់សាការី ឬរបស់យ៉ូហាន
ស្តីអំពីសាក្សីទាំងពីរនោះក៏ដោយ
បរិបទនៃសក្ខីភាពទាំងពីរគឺជាដំណើរការនៃការទំនាក់ទំនង ដល់ជាសច្ចក្តីពិតដំបូងបង្អស់
សំបុត្រដល់គ្រូបង្រៀនលើកឡើងជាប់នឹងសារនៃការបរិកសម្មតិកម្មដ៏អំពីព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ
នៃក្នុងវិវាទ៖ ជំពូកទី១ ខទី១។ ពីព្រះរូបិតា ទៅកាន់ព្រះរាជបុត្រា ទៅកាន់ទេវតាទាំងឡាយ
ទៅកាន់ហោរាមុនាក់ ទៅកាន់ពួកជំនុំ។
ដំណើរការដល់ព្រះគ្រីស្ទមានបន្ទូលទៅកាន់មនុស្សជាតិ គឺជាការយល់ដឹងដ៏សំខាន់មួយ
ដល់ទ្រង់សុំរើកបរិកសម្មតិកម្មដ៏នៃក្នុងសារព្រះមានចុងក្រោយ។
នេះសូមគ្រូបង្រៀនការផ្តល់សំខាន់នៃក្នុងការបង្ហាញសាររបស់ទេវតាទីមួយ
និងទេវតាទីពីរ។

សាររបស់ទេវតាទីមួយ ត្រូវបានគំរាមដោយ William Miller។ Miller
មានលក្ខណៈពុយាការីជាច្រើន ដល់ត្រូវតែទទួលស្គាល់។ គាត់គឺជា “ឪពុក” នៃចលនានោះ
ដល់តាមន័យនៃ Alpha និង Omega ទាមទារថា នឹងត្រូវមានកូនបុរសមុនាក់។
គាត់បានគំរាមឱ្យចលនាមួយ ដល់ត្រូវបានគំរាមដោយឈ្មោះ “Millerite”
ដល់ជាពាក្យសម្រាប់បុរសទេវតាទីមួយ។
គាត់ត្រូវបានប្រើដើម្បីប្រាប់ចំកម្រងច្បាប់ព្រះគម្ពីរសម្រាប់ការបកស្រាយពុយាការី។ ច្បាប់
ទាំងនោះក្លាយជាផ្នែកសំខាន់មួយនៃការទំនាក់ទំនងនៃសារទាំងឡាយរបស់ព្រះវិញ្ញាណ
របស់ព្រះ ដល់ត្រូវបានបដិសេធ ឬទទួលយក ខណៈដល់មនុស្សសំខាន់របស់ Miller
បានជឿជាក់ថា តើពួកគេនឹងរកស្រុកសភាពលុងដ៍ខ្មៅរបស់ Laodicean របស់ខ្លួន
ឬក្លាយទៅជា Philadelphians ដ៏មានបុរាណ។ ក្នុងនាមជាឪពុកនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
គាត់ជាគំរូនៃចលនាមួយ ដល់នឹងប្រកាសសាររបស់ទេវតាទីពីរ
ហើយការយល់ដឹងរបស់ចលនានោះចំពោះសារនេះ
នឹងត្រូវបានដឹកនាំដោយកម្រងច្បាប់ព្រះគម្ពីរពិសេសមួយសម្រាប់ការបកស្រាយពុយាការី
ដល់បង្កើតសាររបស់ទេវតាទីពីរឱ្យរឹងមាំ ដូចដល់ Miller

គួរឲ្យមានបុរិស័ទម្យ៉ាងមួយបីបង្កកើតសាររបស់ទេវតាទីមួយ។ ព្រះមិនដល់ផលស្រស់បុរាណឡើយ,
ព្រះយស្មើគ្រីស្ទទីដដែល មុនសិល្បិញ ថ្ងៃនៃនេះ និងជារៀងរហូត។

កុំឲ្យយើងរងឡើយ បងប្អូនជាទីសុខុមាល័យរបស់ខ្ញុំ។ អំណោយទានល្អអគ្រប់យ៉ាង
និងអំណោយទានគ្រប់លក្ខណ៍គ្រប់យ៉ាង សុទ្ធជាការពិតប្រាកដ
ហើយចុះមកពីព្រះវរបិតានៃព្រះវរបិតាទាំងឡាយ ជាព្រះអង្គដែលមានការប្រកួតប្រជែង
ហើយក៏មានសុខុមាល័យនៃការផ្តល់សុខុមាល័យដល់យើង។ ដោយព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអង្គផ្តល់
ទ្រង់មានបង្កកើតយើងឡើងដោយព្រះបន្ទូលនៃសេចក្តីពិត ដើម្បីឲ្យយើងមាន
ជាដូចជាផលដ៏បូរណ៍មួយបុរាណទេក្នុងចំណោមសត្វលោកទាំងអស់របស់ព្រះអង្គ។ យ៉ាក្រប
១:១៦-១៨។

នេះដើមកំណើត ឬនេះចុងបញ្ចប់នៃអាដាមទីស៊ីម សាររបស់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ដល់គួរឲ្យមានតំណាងដោយបុរាណ នេះ គួរឲ្យមានបញ្ចូលតាមរយៈសាក្សីទាំងពីរ។
នេះដើមកាល ជាមួយនឹងក្រុមមីឡីត សាក្សីទាំងពីរគឺជាព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់
និងសញ្ញាថ្មី ហើយនេះចុងបញ្ចប់ វាគឺជាព្រះគម្ពីរ និងព្រះវិញ្ញាណនៃទំនាយ។
នេះហើយជាមូលហេតុដែលយ៉ូហាន ដល់បង្កាញយ៉ាងពេញលេញបំផុតអំពីចុងបញ្ចប់នៃបុរាណ
ជនរបស់ព្រះនេះចុងចុងក្រោយនៃការជំនុំជម្រះសិរីអង្គកេត
មានសុចិត្តនៃលើកោះប៉ាតម៉ូស។

ខ្ញុំ យ៉ូហាន ដល់ជាបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នា
ហើយជាអ្នករួមចំណែកក្នុងសេចក្តីរំលឹកនេះ និងក្នុងនគរ
ហើយក្នុងសេចក្តីអត់ធ្មត់របស់ព្រះយស្មើគ្រីស្ទ មាននេះលើកោះដល់ហៅថា
ប៉ាតម៉ូស ដោយព្រះព្រះបន្ទូលនៃព្រះ
និងដោយព្រះទីបន្ទាល់អំពីព្រះយស្មើគ្រីស្ទ។ វិវរណៈ 1:9.

បរិបទព្យាករណ៍នៃកោះប៉ាតម៉ូស បង្កាញថា យ៉ូហានកំពុងគួរឲ្យមានបង្កើតបង្កើន។
គាត់កំពុងគួរឲ្យមានបង្កើតបង្កើន ដោយព្រះព្រះមានទទួលសារនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ដល់កំណត់សម្គាល់អំពីវិវរណៈនៃព្រះយស្មើគ្រីស្ទ តាមរយៈព្រះគម្ពីរ
និងព្រះវិញ្ញាណនៃការព្យាករណ៍។

ការបង្កើតបង្កើនលើបុរាណជនរបស់ព្រះនេះ «ចុងចុងក្រោយ»
ក៏គួរឲ្យមានបង្កាញនៃក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១១ ផងដែរ
នេះពេលសាក្សីទាំងពីរគួរឲ្យមានសម្លាប់នេះតាមផ្តល់
ហើយមនុស្សគ្រប់គ្នាបុរាណរាជអបអរសាទរចំពោះមរណភាពរបស់ពួកគេ។ នេះក្នុងជំពូក
១១ សាក្សីទាំងពីរនេះគឺ អលើយ៉ា និង ម៉ូស។
ពួកគេមានផុតលើទីបន្ទាល់របស់ពួកគេអស់រយៈពេលបីឆ្នាំកន្លះ
ហើយបន្ទាប់មកពួកគេត្រូវបានសម្លាប់
ប៉ុន្តែត្រូវបានមកពួកគេត្រូវបានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។

ព្យាករណ៍ទាំងអស់និយាយអំពីចុងចុងក្រោយនៃជនដល់ពួកគេនិយាយអំពីបុរាណសាស្ត្រ
នៃសម័យរបស់ខ្លួន ដូច្នេះ
បើមានសង្ឃឹរក្នុងចំណោមយើងដល់កំពុងនិយាយអំពីចុងចុងក្រោយ នេះគឺជាសង្ឃឹរក្នុងវិវរណៈ
ដល់ជាទីកន្លងដល់សង្ឃឹរក្នុងទាំងអស់នៃព្រះគម្ពីរជួបគ្នា ហើយបញ្ចប់នេះនេះ។
ដូច្នេះ នេះក្នុងចុងចុងក្រោយ គួរតែមាន "សារ" មួយ ដល់គួរឲ្យមានសម្លាប់
ហើយបន្ទាប់មកគួរឲ្យមានប្រោសឲ្យរស់ឡើងវិញ។ វិវរណៈ ១១

មានបង្ហាញបុរេត្ថិសាស្ត្រនៃបដិវត្តន៍ហ្វាង ប៉ុន្តែវាមានបង្ហាញដោយផ្ទាល់ជាងនេះ អំពីការវាយបុរាណប្រឆាំងនឹងសាររបស់ទេវតាទីបីនៅក្នុងចុងក្រោយ។ សារ និងចលនា ដដែលគួរឱ្យមានការយល់ច្រឡំជាមុនដោយសារ និងចលនារបស់ Miller មានទទួលបានការវាយបុរាណនោះ ហើយមានស្ថាប័ននៅថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។ យោងតាមវិវរណៈ ជំពូក ១១

ការវាយបុរាណនោះនឹងត្រូវអនុវត្តដោយសក្តិវិធីធានាដល់ឡើងមកពីអនុលង្កតហត។

ហើយកាលណាពួកគេបានបញ្ចប់ទីបន្ទាល់របស់ខ្លួនហើយ សក្តិសាហាវដល់ឡើងមកពីផ្ទះអនុលង្កតហត នឹងផ្ទុកសង្គមទាំងនឹងពួកគេ ហើយនឹងឈ្នះលើពួកគេ ហើយសម្លាប់ពួកគេ។ ហើយសាកសពរបស់ពួកគេនឹងដកចេញពីផ្ទះឡើងវិញក្នុងជំនឿខាងវិញ្ញាណបរិវារថា សូដុម និងអស្ថិរភាព ជាទីដល់ព្រះអម្ពចាស់របស់យើងក៏ត្រូវបានគេដកចេញវិវរណៈ 11:8, 9

បងស៊ីរីរ៉ែ ប្រាប់យើងថា «អនុលង្កតមានហត» តំណាងឱ្យការបង្ហាញថាមួយនៃអំណាចសាតាំង។

«នៅពេលដែលពួកគេបានបញ្ចប់ [កំពុងបញ្ចប់] ទីបន្ទាល់របស់ពួកគេ។ រយៈពេលដែលសាក្សីទាំងពីរត្រូវបានយកចោលដោយស្មោះត្រង់ក្នុងការណាត់ហ្វា មានបញ្ចប់នៅឆ្នាំ 1798។ ខណៈពេលពួកគេកំពុងខិតជិតដល់ការបញ្ចប់កិច្ចការរបស់ពួកគេក្នុងភាពស្រពិចស្រពិល សង្គមត្រូវបានផ្ទុកឡើងប្រឆាំងនឹងពួកគេ ដោយអំណាចដល់តំណាងថា «សក្តិសាហាវដល់ឡើងមកពីអនុលង្កតមានហត»។ នៅក្នុងបណ្តាបុរេសាស្ត្រនៃទីបីអឺរ៉ុប អំណាចដល់គ្រប់គ្រងក្នុងសាសនាចក្រ នឹងរដុប មានសុចិត្តក្រោមការត្រួតត្រារបស់សាតាំងអស់រយៈពេលជាច្រើនសតវត្សមកហើយ តាមរយៈមធ្យោបាយនៃមុតចេហ្វា។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ ត្រូវបាននាំមកឱ្យយើងឮនូវការបង្ហាញថាមួយនៃអំណាចសាតាំង»។ The Great Controversy, 268។

នៅក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ មានអំណាចបី ដដែលគួរឱ្យមានការកំណត់អត្តសញ្ញាណថា ចេញមកពីផ្ទះឥតហត។ អំណាចទីមួយដដែលគួរឱ្យមានការរៀបរាប់គឺ សាសនាអ៊ីស្លាម នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ៩ ខ ២; អំណាចទីពីរ គឺអធិជនឡើងមកបដិវត្តន៍ហ្វាង នៅក្នុងជំពូក ១១ ខ ៨; ហើយអំណាចទីបី គឺមូស្លីមទំនើប នៅក្នុងជំពូក ១៧ ខ ៨។ «ការសម្របសម្រួល» នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ដល់មិនត្រឹមតែវាយបុរាណលើចលនាដដែលគួរឱ្យមាន ឆៀបដោយចលនាមីល្លីវ៉ាយតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងវាយបុរាណលើពិភពលោកផងដែរ គឺជាការភ្ញាក់ឡើងក្នុងក្រុមហ៊ុនស្រីមុតអធិជនក្នុងក្រុមហ៊ុន ដល់ស្ថាប័នថា «Woke-ism»។ Woke-ism តំណាងឱ្យ «ការសម្របសម្រួលអំណាចសាតាំង» ដដែលគួរឱ្យមានការអង្វរទីគ្រីស្ទស្មើគ្នាបច្ចុប្បន្ន ហើយត្រូវបានជំរុញតាមរយៈពួកពាណិជ្ជករ មន្ត្រីនយោបាយនៃអង្គការសហប្រជាជាតិ តំណាងសរីរនិយមនៅក្នុងពួកសាសនាចក្រប្រូតេស្តង់ដដែលមានដួលរលំនៅសហរដ្ឋអាមេរិក និងគណបក្សសហរដ្ឋអាមេរិក ដោយសហការជាមួយពួកសាធារណរដ្ឋប RINO ដល់ទាំងជំរុញ ឬអនុញ្ញាតឱ្យមានការជំរុញគ្រប់បែបយ៉ាងនៃប្រឆាំងនឹងវិវរណៈខុសប្រក្រតីរបស់សហគមន៍សុទ្ធជាតិ ដូចដែលគួរឱ្យមានការកំណត់នៅក្នុងជំពូក ១១ ថា

«សូដ៏»។ អំណាចទាំងបីនេះហើយ ដដែលនាំពិភពលោកទៅកាន់អវិជ្ជាភ័យខ្លាច
ហើយពួកវាក៏ត្រូវបានគំរាមដោយ «អស៊ីតុន» ផងដែរ
ដដែលជានិមិត្តសញ្ញានៃអំពើជំនឿនិយម និងលោភីយនិយម។
ដោយត្រូវបានដាក់នៅក្នុងបរិបទនៃនាធិបតេយ្យនៃប្រជាជនហាង
ដដែលជាតាមួយទៀតនៃអំណាចទាំងបីនេះ ដដែលរួមបញ្ចូលគ្នាជាអ្វីដែលបងស៊ី White
ហៅថា «សហព័ន្ធអាករ» នោះ ពួកវាទាំងនេះ មិនថាដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល
សុទ្ធតែផ្សព្វផ្សាយ ឬអនុញ្ញាតឱ្យមាន Woke-ism។ Woke-ism
គឺជាការក្នុងបន្ទប់បែបសាតាំងនៃការភ្ញាក់ឡើងរបស់សុភវិបល្លាសចរិយាទាំងដប់។
យើងនាំមានអ្វីជាច្រើនទៀតត្រូវពិភាក្សាលើបន្ទាត់ទាំងនេះ ប៉ុន្តែជាមុនសិន
យើងត្រូវតែចាត់ចែងអំពីផលវិបាកបន្ទាប់ពីការសម្របសម្រួលនៃតាមផ្សាយ
ដដែលត្រូវបានអនុវត្តឡើងនៃថ្ងៃទី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020។

ហើយផងដែរ អ្នកអានជាទីគោរព សូមយល់ថា
ខ្ញុំមិនមានការគាំទ្រណាមួយដើម្បីបិទចំណុចគណបក្សសាធារណរដ្ឋឡើយ។
គ្មាននិន្នាការនយោបាយណាមួយដែលខ្ញុំមានទំនុកចិត្តលើវាទេ។
អ្វីដែលខ្ញុំកំពុងចង់អួលបង្ហាញ
គឺគ្រាន់តែដំណើរបុរេវិវត្តតាមទំនាយដែលមានស្លាប់នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក
អង្គការសហប្រជាជាតិ និងស្ថាប័នប៉ាប៉ូណូណោះ។ ដំណើរបុរេវិវត្តទាំងនោះ
នឹងត្រូវបានលើកមកពិភាក្សាយ៉ាងជាក់លាក់ជាងនេះ
នៃពេលដែលយើងចាប់ផ្តើមពិភាក្សាដោយផ្ទាល់អំពីស្ថានភាពទាំងពីរ
ដែលស្របគ្នាទៅវិញទៅមក ចាប់ពីឆ្នាំ 1798 រហូតដល់ចុងអំឡុងពេល។

លទ្ធផល Woke-ism របស់សាតាំង ដដែលគំរាមឱ្យសម្បកែកណ្តាលអធិបតេយ្យក្នុងក្រុលយ
នាំមុខសម្បកែកណ្តាលអធិបតេយ្យពិតប្រាកដ
ហើយមុនដល់ពេលនៃសម្បកែកណ្តាលអធិបតេយ្យពិត នោះ
អ្នកទាំងឡាយដែលត្រូវបានសម្របសម្រួលនៃតាមផ្សាយទាំងឡាយ
នឹងវិវត្តទៅជាពុលហ្មមចរិយាល្អ ឬពុលហ្មមចរិយាមានបុរាណ នៅទីបំផុត។
រយៈពេលដែលការចង្អុលចិត្តលក្ខណៈរបស់យើងឱ្យទៅជាកញ្ចប់មួយ
ដែលកំណត់សម្រាប់ក្នុងយើងនៃការបំផ្លាញ ឬជាកញ្ចប់សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយស្តីពី នោះ
ត្រូវនេះមានមកដល់ហើយ។

បុរសស៊ី វ៉ាយ បញ្ជាក់ថា នៅក្នុងពេលពន្យារពេល
ពុលហ្មមចរិយាល្អល្អនឹងប្រែវត្ថុសាស្ត្រមីឡីវ៉ាយ
បានឆ្លើយតបចំពោះការខកចិត្តសាកល្បងខ្ពស់ពីពុលហ្មមចរិយាមានបុរាណ
ដូចនេះក៏បង្ហាញថា នៅដល់ពេលពន្យារពេល នោះ
ចរិតរបស់ពួកគេហ្នឹងម្យ៉ាងហើយ។ ប៉ុន្តែ សក្តិភាពរបស់យើងម្យ៉ាង ប្រាប់យើងថា
យើងអាចផ្ទុកស្រវឹងស្រវឹងបង្កប់មកឯពុលវិញ
ហើយទ្រង់នឹងមិនគ្រឿងបង្កប់មកឯយើងប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែទ្រង់នឹងផ្ទុកឱ្យយើងក្រុលយជាជញ្ជាំងលង្ហិនរឹងមាំដែលមានរបងការពារ
ទល់នឹងមនុស្សអាក្រក់ និងមនុស្សស្អប់ខ្ពើមខ្លាច
ខណៈដែលយើងត្រូវបានប្រើជាមាត់របស់ទ្រង់ក្នុងវិបត្តិបន្ទាប់ខាងមុខ។
នៅចំណុចពុលករណ៍នោះហើយ ដដែលពុលស្លេងស្លេងនឹងកម្មសាស្ត្រចិត្តយើង។
នេះហើយជាសារៈសំខាន់នៃពួកវាទាំងបួនរបស់យើង

ដល់គ្រូបង្រៀនដាក់នៅក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្របច្ចុប្បន្នរបស់យើង។

បុរេវត្តិសាស្ត្រវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វាជាចរិតលក្ខណៈ

ហើយវាក៏ជាសាររបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណនៃព្រះផងដែរ។ ពុទ្ធវិញ្ញាណនៃព្រះគឺជា

«ព្រះអង្គគល្លងលោម»។ ដូចដល់ព្រះទ្រង់សូន្យញ្ចូលលោកិយយ៉ាងខ្ពស់

ដល់ចំណុចទ្រង់មានបុរាណព្រះរាជបុត្រាភក្តិមួយបង្កកើតរបស់ទ្រង់

ហើយដូចដល់ព្រះយស្សីរាជលះបង់សភាពនៃវេរភាពរបស់ទ្រង់

ដើម្បីបិទទ្វារយកដោយស្ម័គ្រចិត្តត្រូវភាពជាមនុស្សដល់ទ្រង់មានបង្កកើត

ឲ្យជាផុតកែមួយនៃព្រះអង្គសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច

នោះពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់គ្រូបង្រៀនបុរាណនៃក្នុងរយៈពេលនេះ

ក៏នឹងស្ថិតនៅជាមួយយើងជារៀងរហូតដែរ។

បុរសិបបីអនុករណ៍គុណសូន្យញ្ចូលខ្ញុំ ចូរកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ខ្ញុំ។

ហើយខ្ញុំនឹងអង្វរដល់ព្រះវរបិតា

ហើយទ្រង់នឹងបុរាណព្រះជន្មយកមួយអង្គទៀតដល់អនុករណ៍គុណ

ដើម្បីឲ្យទ្រង់គង់នៅជាមួយអនុករណ៍គុណជារៀងរហូត

គឺជាពុទ្ធវិញ្ញាណនៃចេតនា ដល់លោកិយមិនអាចទទួលបានទេ

ពីព្រោះមិនយើងទ្រង់ ហើយក៏មិនស្គាល់ទ្រង់ដែរ ប៉ុន្តែអនុករណ៍គុណស្គាល់ទ្រង់

ពីព្រោះទ្រង់គង់នៅជាមួយអនុករណ៍គុណ ហើយនឹងស្ថិតនៅក្នុងអនុករណ៍គុណ

ខ្ញុំនឹងមិនទុកអនុករណ៍គុណឲ្យកំពុងទេ ខ្ញុំនឹងមកដល់អនុករណ៍គុណ។ យ៉ូហាន

14:15-18។

ការលះបង់នេះរបស់ពុទ្ធវិញ្ញាណ

ក្នុងការជួសជុលគង់នៅជាមួយមនុស្សជាតិជារៀងរហូត

សូមសម្លឹងការលះបង់របស់បុគ្គលទាំងពីរផ្សេងទៀតនៃក្រិកស្ថានសួគ៌។

បុរាណមានសារៈសំខាន់មិនតិចជាងការលះបង់របស់ពុទ្ធវិញ្ញាណ ក្នុងព្រះហឫទ័យសព្វព្រះ

ទ័យរបស់ទ្រង់ក្នុងការគង់នៅខាងក្នុងអនុករណ៍ដល់មានទទួលការប្រោសលោះមុនក៏ដូចអស់

កល្បជានិច្ច គឺថា ការមកដល់នៃ «ព្រះអង្គគល្លងលោម» ក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រពិសេសនេះ

បញ្ជាក់ថា នៅពេលណាបុរាណសុគតរបស់ព្រះគ្រូបង្រៀនបោះត្រាសម្រាប់អស់កល្បជានិច្ច។

ហើយកុំផ្លូវឲ្យពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដល់ព្រះទ្រង់ឲ្យព្រះហឫទ័យឡើយ

ដោយសារពុទ្ធវិញ្ញាណនោះ

អនុករណ៍គុណគ្រូបង្រៀនបោះត្រាសម្រាប់ដល់ថ្មនៃការប្រោសលោះ។ អភេស្វេរ 4:30។

នៅក្នុងបុរេវត្តិសាស្ត្រដល់ព្រះបន្ទូលសន្យាអំពី "ព្រះដ៏ជាន់ខ្ពស់"

គ្រូបង្រៀនបំពេញយ៉ាងពេញលេញ

នោះគឺជាបុរេវត្តិសាស្ត្ររបស់មនុស្សមួយសន្ទុះមិនប្តូរពាន់ ពុទ្ធវិញ្ញាណនឹង

«ស្ថិតនៅ» ក្នុងយើង «ជារៀងរហូត»។

គ្រិស្តបរិស័ទគ្រូបង្រៀនដល់ពេញតាមលក្ខខណ្ឌនៃដំណឹងល្អ

មានទទួលពុទ្ធវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយដូចនេះ

«គ្រូបង្រៀនបោះត្រាសម្រាប់ដល់ថ្មនៃការប្រោសលោះ» ប៉ុន្តែការបោះត្រានោះ

គ្មានតែម្តងទៀតទៅមុខប៉ុណ្ណោះ

ទៅកាន់ពេលវេលាដល់មនុស្សមួយសន្ទុះមិនប្តូរពាន់ គ្រូបង្រៀនទទួលការបោះត្រា

ក្នុងអំឡុងបុរេវត្តិសាស្ត្របច្ចុប្បន្ននេះ។ នៅក្នុងសំបុត្រទៅកាន់ពួកអភេស្វេរ

អស់អនុករណ៍គុណគ្រូបង្រៀនបោះត្រាសម្រាប់ដល់ថ្មនៃការប្រោសលោះ

គួរឲ្យមានដាក់ឲ្យយុទ្ធនឹងអស់អ្នកដទៃ «ផ្ទុយវិញ» «ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច» «ព្រះយេស៊ូវ»។
ពួកគេផ្ទុយវិញព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចព្រះយេស៊ូវ
ដោយបដិសេធមិនទទួលយកការបុរាណស្វ័យទាក់ទងរបស់ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធច
ហើយដូច្នេះក៏បដិសេធបុរាណសាសនាផងដែរ។ នៅពេលដែលព្រះគ្រីស្ទសន្យាថានឹងចាត់
«ព្រះដ៏ជាជំនួយ» មកឲ្យយើង គឺ «ព្រះវិញ្ញាណស្នេហាច្នៃប្រឌិត»
នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការខកចិត្តនេះ
ព្រះអង្គគាំពារសន្យាថានឹងដាក់គ្នារបស់ព្រះអង្គលើយើង
ហើយគ្នារបស់ព្រះអង្គគាំពារឲ្យការកាន់តាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអង្គ
ជាពិសេសបញ្ញត្តិអំពីថ្ងៃដែលបុរស ដដែលជាថ្ងៃដែលលោកយ៉ូហានបានទទួលវិរាទៈ
ហើយជាបញ្ញត្តិដែលដឹកនាំនឹងបុរសមុខនឹងពិភពលោក។

ការបោះត្រាលើព្រះហស្តចារិយដែលមានបុរាណ
គួរឲ្យមានសម្រេចមុនការសាកល្បងនៃច្បាប់ថ្មីនៃអារិក្ស
ពីព្រោះនៅទីនោះហើយដែលអត្ថបទចារិករបស់ទាំងអស់មានបុរាណ និងអ្នកល្បង
នឹងគួរឲ្យមានបុរាណឲ្យយើង
ហើយអត្ថបទចារិកមិនដែលគួរឲ្យមានអភិវឌ្ឍន៍នៅក្នុងវិបត្តិណាមួយឡើយ
វាគួរឲ្យមានបុរាណឲ្យយើងត្រូវប្រើប្រាស់នោះ។ ការបោះត្រា គំរោងឲ្យ
ក្នុងចំណោមអ្វីផ្សេងទៀត ការប្រែប្រួលពីគំនិតរបស់អ្នកឡៅឌីស
ទៅជាគំនិតរបស់អ្នកភីឡាឌីសនៃការ។ បញ្ហាគឺថា
ដើម្បីឲ្យការប្រែប្រួលនោះអាចគួរឲ្យមានសម្រេច ការសាកល្បងដំបូងសម្រាប់យើងមុនគ្នា
គឺគួរយល់ដោយសម្រេចគ្នាថា មកទល់ពេលនេះ យើងមានអ្នកឡៅឌីស ពីព្រោះ
ក្នុងនាមជាអ្នកឡៅឌីស គឺយោបល់ខាងវិញ្ញាណចម្រើនរបស់យើង គឺថា
អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែល្អបំផុត ខណៈដែលតាមការពិត អ្វីៗទាំងអស់សុទ្ធតែខុសទាំងស្រុង។
គឺយោបល់នោះគួរតែទុកចោល
វាជាប់រវាងការកំណត់អំពីមួយក្នុងចំណោមរបស់អាក្រក់អំពីខុសទាំងឡាយ
ដែលគួរតែត្រូវបានកែច្នៃពីរបស់មានតម្លៃ។

«ក្នុងមាតិកានៃពេលវេលាដែលបុរាណនៃព្រះគ្រីស្ទបោះត្រាលើថ្ងៃដ៏សំខាន់របស់ពួកគេ—
មិនមែនជាគ្នា ឬសញ្ញាណមួយដែលអាចមើលឃើញបានទេ
ប៉ុន្តែជាការកាន់កាប់ក្នុងសេចក្តីពិត ទាំងខាងបញ្ញត្តិ និងខាងវិញ្ញាណ ដូច្នេះពួកគេ
មិនអាចគួរឲ្យមានបញ្ហាបានឡើយ—ក្នុងមាតិកានៃពេលវេលាដែលបុរាណនៃព្រះគ្រីស្ទបោះ
ត្រា ហើយគួរឲ្យមនុស្សសម្រាប់ការព្រួយបារម្ភ នោះវានឹងមកដល់។ ពិតណាស់
វាបានចាប់ផ្តើមដើម្បីចម្លង; ឥឡូវនេះ ការវិនិច្ឆ័យរបស់ព្រះកំពុងស្ថិតលើផែនដី
ដើម្បីបង្កើនការព្រមានដល់យើង ដើម្បីឲ្យយើងអាចដឹងថា អ្វីកំពុងមកដល់»។
Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 4, 1161.

«ព្រះវិញ្ញាណដ៏យល់ដឹងល្អ» ដែលព្រះយេស៊ូវបានសន្យាថាព្រះសិស្សរបស់ទ្រង់
ជាព្រះវិញ្ញាណដែលយល់ដឹងពួកគេនៅក្នុងពេលនៃការខកចិត្ត
ទ្រង់ដឹកនាំបុរាណសុគរ្តរបស់ទ្រង់ឲ្យយល់ទៅក្នុងសេចក្តីពិតទាំងអស់ ហើយតាមរយៈ
«ការកាន់កាប់ខ្លួនឯងជាប្រពៃណីនៅក្នុងសេចក្តីពិត»
នោះហើយដែលយើងគួរឲ្យមានបោះត្រា។ «សេចក្តីពិត»
ដែលបុរាណសុគរ្តរបស់ព្រះគ្រីស្ទកាន់កាប់ខ្លួនឯងនៅក្នុងចំណុចនេះ គឺជា «សេចក្តីពិត»
ដែលគួរឲ្យមានប្រឹក្សានៅមុនពេលការសាកល្បងបិទបញ្ចប់បន្តិច ពីព្រោះ
«ពេលវេលាដ៏តិចតួចដល់យើង»។

សចេកុតិពិតនោះគឺជាវចនាសម្ព័ន្ធនៃបុរេវត្ថុសិស្សគុណកំហាំងរបស់ផុតរានទាំងប្រាំពីរ ហើយបុរេវត្ថុសិស្សគុណកំហាំងនោះកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរេវត្ថុសិស្សគុណដែលការបរិកស មុននៃព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធត្រូវបានបរិកចំហ។

បុរេវត្ថុសិស្សគុណកំហាំងរបស់ផុតរានទាំងប្រាំពីរ

នឹងត្រូវបានសម្រេចនៅក្នុងពេលវេលាដែលពិតប្រាកដនៃ «សចេកុតិពិត»

ដែលកំណត់ដោយបុរេវត្ថុសិស្សគុណកំហាំងនោះ ត្រូវបានបរិកត្រា។ ការបរិកត្រានៃ

«សចេកុតិពិត» នោះឯង

គឺជាអ្វីដែលបោះត្រាលើអ្នកទាំងឡាយដែលទទួលបានសារដែលពិតមុនមកត្រូវបានបិទត្រា។

បុរេវត្ថុសិស្សគុណរបស់ព្រះត្រូវបានបោះត្រានៅលើចុងសរសៃរបស់ពួកគេដោយមុន មុនពេលការព្រួយបារម្ភ បែណ្ឌតាបុរេវត្ថុសិស្សគុណកំហាំងខឹងកើតឡើងនៃពេលវេលាបំប៉នអាទិត្យមានបុរេវត្ថុសិស្សគុណ

ដូច្នេះបានចាប់ផ្តើមការបំផ្លាញជាតិសាសន៍។ ការវិវឌ្ឍន៍របស់ព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធ គឺជា

«ពាក្យនៃនាយនៃ» សង្រ្គោះវិវឌ្ឍន៍ ដែលមិនត្រូវបិទត្រាទៀតឡើយ

ព្រោះពេលវេលាដឹកមកដល់ហើយ។ នេះគឺជាសចេកុតិពិតដែលឥឡូវនេះត្រូវបាន ត្រូវសុគតាប

ហើយសំខាន់ជាងគេ ត្រូវរកស្វែង បុរេវត្ថុសិស្សគុណដែលចង់ទទួលបាន។

យូដាស មិនមែនអ្វីស្មើគ្នាទេ ទូលព្រះអង្គគឺថា «ព្រះអម្ចាស់អើយ

ហេតុអ្វីបានជាព្រះអង្គនឹងសម្រេចនូវព្រះអង្គដល់យើងខ្ញុំ

ហើយមិនសម្រេចដល់លោកិយ?» ព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធត្រូវបានបន្តទូលដល់យើងទៅគាត់ថា

«បើអ្នកណាសុំឡើងខ្ញុំ អ្នកនោះនឹងកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ

ហើយព្រះបិតារបស់ខ្ញុំនឹងសុំឡើងអ្នកនោះ ហើយយើងនឹងមកឯអ្នកនោះ

ហើយតាំងលំនៅនៅជាមួយអ្នកនោះ។ អ្នកណាដែលមិនសុំឡើងខ្ញុំ

អ្នកនោះមិនកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំទេ ហើយព្រះបន្តទូលដល់អ្នករាល់គ្នា

នោះមិនមែនជាប្រសើរខ្ញុំទេ គឺជាប្រសើរព្រះបិតា ដែលបានចាត់ខ្ញុំមក។ សចេកុតិពិតនេះ

ខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា

ក្នុងកាលដែលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នានៅឡើយ។ ប៉ុន្តែ ព្រះជំនួយការ

គឺជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ដែលព្រះបិតានឹងចាត់មកក្នុងនាមខ្ញុំ

ព្រះអង្គនោះនឹងបង្រៀនអ្នករាល់គ្នាអំពីគ្រប់ការទាំងអស់

ហើយនឹងរំលឹកអ្នករាល់គ្នាឱ្យនឹកយល់ឱ្យគ្រប់សចេកុតិពិតទាំងអស់

ដែលខ្ញុំបាននិយាយប្រាប់អ្នករាល់គ្នា។» យ៉ូហាន 14:22-26។

សម្រាប់អ្នកទាំងឡាយដែលកាន់ខ្ជាប់សារដែលកំពុងត្រូវបានបរិកត្រានោះ

សចេកុតិពិតសន្យាគឺថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានកំណត់ថា «បង្រៀន» យើងអំពី

«គ្រប់ការទាំងអស់» គឺ «អ្វីៗទាំងអស់» ដែលព្រះយស្មើគ្នាសុទ្ធត្រូវបានបន្តទូល «ដល់អ្នករាល់គ្នា»។

នេះជាសចេកុតិពិតសន្យាដែលបានសម្រេចដល់សិស្សសន្តោសអមេម៉ៅស

ហើយបន្តទៅមកដល់សិស្សទាំងដប់មួយនាក់។

កាលព្រះគ្រីស្ទនឹងមកព្រះហស្តរបស់ទ្រង់ចេញពីក្នុងកែវរបស់សិស្សអមេម៉ៅសដែលត្រូវបាន

«បិទបាំង» ហើយបន្តទៅមក «បើក» «ការយល់ដឹង» របស់សិស្សទាំងដប់មួយ

ដើម្បីបិទពួកគេអោច «យល់ព្រះគម្ពីរ» បានយ៉ាងពេញលេញ

នោះទ្រង់កំពុងកត់ត្រាសចេកុតិពិតសន្យាមួយសម្រាប់អ្នកដែលរស់នៅក្នុង

«ថ្ងៃច្រើនក្រោយ» ដែលនឹងវិលត្រឡប់ចេញពីសចេកុតិពិតខកចិត្តរបស់ពួកគេ

ប្រើចិត្តពិសុធានភាពឡើងវិញរបស់ពួកគេ ហើយទទួលយក «សចេកុតិពិត»។

«ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានកំណត់ថា «បង្រៀន» នៅក្នុង «ថ្ងៃច្រើនក្រោយ» នឹង «នាំគ្រប់ការទាំងអស់មក»

ក្នុង «ការចងចាំ» របស់យើង ខណៈដែលទ្រង់បង្រៀនយើងអំពី «គ្រប់ការទាំងអស់»។ ដូច្នេះ

មានសារៈសំខាន់ដល់ក្នុងការនាំសច្ចក្តីពិតក្នុងមកមកក្នុងការចងចាំរបស់យើង
ខណៈដែលទ្រង់បង្រៀនយើងអំពីគ្រប់ការទាំងអស់ ទ្រង់ក៏នឹង
«បង្ហាញយើងអំពីការទាំងឡាយដែលនឹងមកដល់» ផងដែរ។

ទោះជាយ៉ាងណា ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាតាមសច្ចក្តីពិតថា ការដែលខ្ញុំចាកចេញទៅ
នោះមានបុរយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា ដូចជាបើខ្ញុំមិនចាកចេញទៅទេ
ព្រះដ៏ជាជំនួយក៏មិនមកដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ប៉ុន្តែបើខ្ញុំចាកចេញទៅ
នោះខ្ញុំនឹងចាត់ព្រះអង្គមកដល់អ្នករាល់គ្នា។
ហើយកាលណាព្រះអង្គមានយ៉ាងមកហើយ
ព្រះអង្គនឹងបង្ហាញឲ្យយល់ទៅក៏យើងដឹងអំពីហេតុ អំពីសច្ចក្តីសុចរិត
និងអំពីការជំនុំជម្រះ អំពីហេតុ ពីព្រោះពួកគេមិនជឿលើខ្ញុំទេ។ អំពីសច្ចក្តីសុចរិត
ពីព្រោះខ្ញុំទៅដល់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ ហើយអ្នករាល់គ្នានឹងលឺឮខ្ញុំទៀត។
អំពីការជំនុំជម្រះ ពីព្រោះមគ្គុទ្ទេសក៍នៃលោកីយ៍នេះត្រូវបានជំនុំជម្រះហើយ។
ខ្ញុំនាំមកនូវសច្ចក្តីជាច្រើនទៀតត្រូវប្រាប់អ្នករាល់គ្នា ប៉ុន្តែឡែនេះ
អ្នករាល់គ្នាមិនអាចទ្រាំទ្របានទេ។ ទោះជាយ៉ាងណា កាលណាព្រះអង្គ
គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសច្ចក្តីពិត មានយ៉ាងមកហើយ
ព្រះអង្គនឹងដឹកនាំអ្នករាល់គ្នាចូលទៅក្នុងសច្ចក្តីពិតទាំងអស់
ដូចជាព្រះអង្គនឹងមិនមានបន្ទូលពីព្រះអង្គផ្ទាល់ទេ
ប៉ុន្តែអ្វីៗទាំងប៉ុន្មានដែលព្រះអង្គបានឮ នោះព្រះអង្គនឹងមានបន្ទូល
ហើយព្រះអង្គនឹងបង្ហាញអ្នករាល់គ្នាពីការដែលនឹងមក។
ព្រះអង្គនឹងលើកតម្កល់ខ្ញុំ ដូចជាព្រះអង្គនឹងទទួលយកពីរបស់ខ្ញុំ
ហើយនឹងបង្ហាញដល់អ្នករាល់គ្នា។ យ៉ូហាន 16:7-14។

នោះគ្មាននោះ ព្រះវិញ្ញាណជាព្រះអ្នកល្អដល់មែន នឹង «ដឹកនាំ» យើងចូលទៅក្នុង
«សច្ចក្តីពិត» នឹង «បង្រៀនយើងគ្រប់ការទាំងអស់» រួមទាំង «អ្វីៗដែលនឹងមកដល់»
ពីព្រោះនោះគ្មាននោះ ព្រះយេស៊ូវនាំតម្លៃ «ការជាច្រើនត្រូវបានបន្តទូលមកកាន់» យើង។
ការទាំងនោះ មិនថាជាការពី «ការចងចាំ» របស់យើង ឬជា «អ្វីៗដែលនឹងមកដល់» ឬជា
«ការជាច្រើន» ដែលទ្រង់ «នាំតម្លៃ» ត្រូវបានបន្តទូលមកកាន់យើងក៏ដោយ
នោះហើយជាអ្វីដែលបោះត្រាយយើងសម្រាប់បិតាដែលនឹងមកដល់។ វាជារឿយៗចុះនោះបាន
ពីព្រោះសច្ចក្តីពិតរបស់ទ្រង់តំណាងឲ្យព្រះចៅស្តេចបង្កើតរបស់ទ្រង់។
ទ្រង់បោះត្រាយយើងជាមុននឹងបិតាដែលនឹងមកដល់ ពីព្រោះទ្រង់មានព្រះបំណងឲ្យយើងត្រូវ
ត្រូវបានព្រះមានជាមុនអំពីអំឡុងពេលនៃការប្រៀបធៀបនៃដំបូងបុរាណនឹងបុរាណសុភមង្គលរបស់
ទ្រង់ ដែលមិនផ្តល់មានក្នុងបុរាណសុភមង្គលសុភមង្គល។ ការប្រៀបធៀបនោះ
បានកំណត់អត្តសញ្ញាណយ៉ាងច្បាស់ថា ពាក្យសម្តី
និងអំពើដែលយើងបានធូរកាលពីអតីតកាល នឹងត្រូវចងចាំ ហើយប្រើទាំងនឹងយើង
ដូចជាពាក្យរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានគេបកប្រែបំភ្លឺនឹងទ្រង់ដែរ។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
យើងត្រូវតែប្រកាសសារនោះជាសក្តិភាពទាំងនឹងការបោះបង្គោលរបស់ពួកគេ
ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយអសេតោល និងព្រះគ្រីស្ទ។

សូមនឹកចាំពាក្យដែលខ្ញុំបាននិយាយដល់អ្នករាល់គ្នាថា
ទាសករមិនធំជាងមុចរបស់ខ្ញុំទេ។ បើគេហៅបង្កើតបង្កើតខ្ញុំ
គេក៏នឹងបង្កើតបង្កើតអ្នករាល់គ្នាដែរ; បើគេហៅកាន់តាមពាក្យរបស់ខ្ញុំ
គេក៏នឹងកាន់តាមពាក្យរបស់អ្នករាល់គ្នាដែរ។ ប៉ុន្តែ

គេនឹងផ្ទុកការទាំងអស់នេះដល់អ្នកករណីគុណ ដោយព្រោះនាមរបស់ខ្ញុំ
ពីព្រោះគេមិនស្គាល់ព្រះអង្គក្នុងឈ្មោះបាត់ខ្ញុំមកទេ។ បើខ្ញុំមិនមានមក
ហើយមិនមាននិយាយដល់គេទេ នោះគេមិនមានហេតុអ្វី; ប៉ុន្តែតែឡើយ
គេមានអ្វីអាចហៅហៅរបស់គេបានទេ។ អ្នកណាដែលស្អប់ខ្ញុំ
ក៏ស្អប់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំដែរ។ បើខ្ញុំមិនមានផ្ទុកការនៃកំណែប្រែពួកគេ
ដែលមានមនុស្សសណ្តែងទៀតបានឆ្លើយទេ នោះគេមិនមានហេតុអ្វី;
ប៉ុន្តែតែឡើយ គេបានទាំងយើង ហើយទាំងអស់ទាំងខ្ញុំ និងព្រះបិតារបស់ខ្ញុំផង។
ប៉ុន្តែតែការនេះកើតឡើង
ដើម្បីបិទព្រះបន្ទូលដែលមានសរសេរទុកក្នុងភ្នែកយើងរបស់គេសម្រេចថា
«គេស្អប់ខ្ញុំដោយឥតហេតុ»។
ប៉ុន្តែតែការណាព្រះដ៏ជាអ្នកជួយកម្មសាសនាតាមមក
ដែលខ្ញុំនឹងចាត់មកឯអ្នកករណីគុណពីព្រះបិតា គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃចេតនាពិត
ដែលចេញមកពីព្រះបិតា ព្រះអង្គគន្លឹះនឹងផ្ទុកបន្ទាប់ពីខ្ញុំ។ យ៉ូហាន ១៥:២០-២៦។

«វិញ្ញាណនៃចេតនាពិត» ដែលជា «ព្រះអ្នកកម្មសាសនាចិត្ត» នឹង «ផ្ទុកបន្ទាប់ពី»
ព្រះគ្រីស្ទ ដែលជា «សេចក្តីពិត»។ ហើយ «សេចក្តីពិត» គឺជាអាល្លឺហ្វា និងអូមហេតា
ជាដើម និងជាចុង ជាការចាប់ផ្តើម និងជាការបញ្ចប់។
បុរេគ្រីស្ទស្តាប់កំហែងនៃផ្ទុកលាន់ទាំងបុរាណ ដែលឡើយនេះកំពុងត្រូវបានបើកគ្នា
គឺជាសារនៃការបោះត្រារបស់មនុស្សមួយរយសិបបួនពាន់ឆ្នាំ។
ត្រូវបានបើកគ្រឹះការណ៍ថ្មី 18 ខែកក្កដា ឆ្នាំ 2020 យោងទៅតាមគំរូមួយថា
យើងអាចផ្ទុកវិសាលភាពឡើយមកឯព្រះអង្គគ្រីស្ទ ដែលមានសុឡាញ់យើងមុនដំបូង។
ក្នុងការបំពេញកិច្ចការនៃការវិលត្រឡប់នេះ
យើងមានទំនួលខុសត្រូវក្នុងការប្រកាសអំពីដែលមានតម្លៃចេញពីអំពីដែលថាវាទាប។
បុរសនិយាយយើងបុរេគ្រឹះតាមសេចក្តីសង្កេតនេះរបស់យើងមានសម្រេច
ដោយការភ័យខ្លាច និងការញ័ររន្ធត់ ហើយបំពេញកិច្ចការនេះឲ្យមានសម្រេច
នោះយើងនឹងត្រូវបានបោះត្រា
ហើយនឹងចូលទៅក្នុងវិបត្តិដ៏ធំបំផុតនៃបុរេគ្រឹះស្តាប់នៃដីភូមិ។
យើងក៏នឹងមានឯកសិទ្ធិក្នុងការទទួលបានពិសោធន៍បុរេគ្រឹះស្តាប់ដែលពួកហោរា
ស្មោះ និងមនុស្សសុចរិត បានប្រុងប្រយ័ត្នយើងផងដែរ។

អ្នកដែលលើកយកកិច្ចការនេះ ហើយត្រូវបានប្រកាស
«នឹងដើរក្នុងពន្លឺដែលចេញពីបល្ល័ង្ករបស់ព្រះ» ហើយ «តាមរយៈទេវតា
នឹងមានការទាក់ទងគ្នាជាដាច់ខាតជាមួយស្តេច និងជនដ៏»
ដែលជាដំណើរការនៃការទាក់ទងគ្នា
ដែលត្រូវបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងខ្សែនៃសៀវភៅវិវរណៈ។

«មិនមែនមនុស្សទាំងអស់នៅក្នុងលោកនេះមានឈ្មោះស្រដៀងនឹងព្រះទេ។
មិនមែនទាំងអស់មានក្បាលជាអ្នកមិនស្មោះត្រង់ទេ។
មានមនុស្សស្មោះត្រង់តិចតួចមួយក្រុម ដែលស្មោះត្រង់ចំពោះព្រះ
ព្រោះយ៉ូហានបានសរសេរថា: “នេះគឺជាពួកអ្នកដែលកាន់តាមព្រះបញ្ញត្តិគ្រីស្ទ
និងជំនឿរបស់ព្រះយេស៊ូវ” វិវរណៈ 14:12។ មិនយូរប៉ុន្មាន
សង្គមនឹងត្រូវបានប្រយុទ្ធជាមួយសាហាវរវាងអ្នកដែលបម្រើព្រះ
និងអ្នកដែលមិនបម្រើព្រះ។ មិនយូរប៉ុន្មាន
អ្វីៗទាំងអស់ដែលអាចរកឃើញបាននឹងត្រូវបានដកចេញ ដើម្បីបិទអ្វីៗដែលមិនអាចរកឃើញបាន

អាចនាំសុចិតសុចរិតបាន។»

«សាតាំងជាអ្នកសិក្សាសាសនាគម្ពីរដោយឧស្សាហកម្មយាយាម។ វាដឹងថា ពលរដ្ឋលោកសាសនាខ្មែរណាស់ ហើយវាខិតខំនាំគ្រប់ចំណុចដើម្បីបរិភោគកិច្ចការរបស់ពួកគេ មុនពេលនាំសុចិតសុចរិតនៃដីនេះ។

មិនអាចពិពណ៌នាឲ្យបានគំនិតណាមួយអំពីបទពិសោធន៍របស់បុរាណបដិវត្តន៍ព្រះ ដល់នឹងនាំសុចិតសុចរិតនៃដី នាំពលរដ្ឋលោកសាសនាអស្ចារ្យស្នាដៃ និងការផ្ទេរច្បាប់វិញនៃការបង្កើតបង្កើតកាលពីអតីតកាល គួរឲ្យមានលាយបញ្ចូលគ្នា។ ពួកគេនឹងដើរក្នុងពន្លឺដ៏ល្អឆ្មើតពីបុរាណបដិវត្តន៍របស់ពួកគេ។ តាមរយៈពួកគេវា នឹងមានការទាក់ទងជាដាច់ខាតជាមួយស្នាដៃ និងដីនៃដី។ ហើយសាតាំង

ដល់ហ៊ីប៉ូធឺតូដោយពួកគេវាអាចរក ហើយអះអាងថាខ្លួនជាព្រះ និងផ្ទេរច្បាប់គ្រប់យ៉ាង ដើម្បីបង្កើតបញ្ញត្តិ បើអាចផ្ទេរច្បាប់បាន សូមប្រើពួកអ្នកដល់ហេតុការណ៍សាតាំងផង។ បុរាណបដិវត្តន៍របស់ពួកគេនឹងមិនរកឃើញសុចិតសុចរិត របស់ពួកគេក្នុងការផ្ទេរច្បាប់គ្រប់យ៉ាងឡើយ

ពួកគេសាតាំងនឹងក្នុងបន្ទប់អពុតហេតុទាំងនោះ ដល់នឹងគួរឲ្យមានច្បាប់។ បុរាណបដិវត្តន៍របស់ពួកគេ ដល់ហេតុការណ៍សាសនាបង និងពិនិត្យផ្ទេរច្បាប់ផ្ទេរច្បាប់ នឹងរកឃើញអំណាច របស់ពួកគេនាំគ្នាទៅក្នុងទីសម្បជញ្ញដល់ហេតុការណ៍ព្រះបន្ទូលនាំគ្នាទៅក្នុង និក្ខមន៍ 31:12-18។ ពួកគេត្រូវតែយល់យ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់លើព្រះបន្ទូលដ៏មានជីវិត៖

“មានសេចក្តីជឿនាំគ្នាទៅក្នុងចិត្ត”។ នេះជាមូលដ្ឋានគម្ពីរយុគសម័យ

ដល់ពួកគេអាចឈរបានយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់។

អស់អ្នកដល់ហេតុការណ៍សាសនាសេចក្តីសង្ឃឹមសង្ឃឹមរបស់ខ្លួនជាមួយពួកគេ

នឹងនាំគ្នាទៅក្នុងនោះគ្មានព្រះ និងគ្មានសេចក្តីសង្ឃឹម។»

អ្នកថ្វាយបង្គំព្រះនឹងគួរឲ្យមានសម្គាល់យ៉ាងពិសេសដោយការគោរពរបស់ពួកគេចំពោះ ព្រះបញ្ញត្តិគ្រឹះទីបួន ពីព្រោះនេះជាសញ្ញាព្រះចៅសេចក្តីបង្កើតរបស់ពួកគេ

និងជាសាក្សីបញ្ជាក់អំពីការទាមទាររបស់ពួកគេលើការគោរពក្រៃលែង ខ្លួនគេ និងការថ្វាយកិត្តិយសពីមនុស្ស។ មនុស្សអាចរកនឹងគួរឲ្យមានសម្គាល់ដោយកិច្ចខិតខំ របស់ពួកគេក្នុងការរាយការណ៍អនុសាសន៍របស់ពួកគេអ្នកបង្កើត

ហើយលើកតម្កល់ស្នាដៃរបស់ពួកគេ។ នាំគ្នាទៅក្នុងបញ្ញត្តិដ៏មូលដ្ឋាននេះ សាសនាគ្រឹះទីទាំងបួននឹងគួរឲ្យបង្ហាញជាពិសេសក្នុងរូបរាង

គឺអ្នកដល់ហេតុការណ៍សាសនាបញ្ញត្តិគ្រឹះរបស់ពួកគេ និងសេចក្តីជំនឿរបស់ពួកគេយស្មើ ហើយអ្នកដល់ថ្វាយបង្គំសក្តិសាសនា និងរូបរបស់វា ហើយទទួលសញ្ញារបស់វា។

ទោះបីជាសាសនាចក្រ

និងរដ្ឋបាលបញ្ញត្តិគ្រឹះរបស់ខ្លួនដើម្បីបង្កើនមនុស្សទាំងអស់ «ទាំងក្នុងទាំងធំ ទាំងអ្នកមានទាំងអ្នកក្រ ទាំងអ្នកស្រីទាំងអ្នកជាប្រុស»

ឲ្យទទួលសញ្ញារបស់សក្តិសាសនាដោយ ក៏បុរាណបដិវត្តន៍របស់ពួកគេនឹងមិនទទួលបានឡើយ។ វិវរណៈ 13:16។ ហេតុនេះហើយគ្រប់គ្រងដោយបញ្ញត្តិ

«ពួកអ្នកដល់ហេតុការណ៍សាសនាដ៏ជ័យជម្នះលើសក្តិសាសនា និងលើបុរាណបដិវត្តន៍

និងលើសញ្ញារបស់វា និងលើចំនួនឈ្មោះរបស់វា ឈ្មោះលើសមុទ្រកញ្ចប់ ដោយមានពិណ្ឌរបស់ពួកគេ» ហើយកំពុងច្រៀងបទរបស់ម៉ូសេ និងកូនចៀម។ វិវរណៈ 15:24

«ការសាកល្បង និងទុក្ខខវន្តនាដ៏គួរឲ្យភ័យខ្លាច កំពុងរង់ចាំបុរាណបដិវត្តន៍របស់ពួកគេ។ វិញ្ញាណសៃងគ្រប់កំពុងកម្រើកបណ្តាបុរាណបដិវត្តន៍

ចាប់ពីចុងដីមុខនាំគ្នាទៅក្នុងមុខនាំគ្នា។ ប៉ុន្តែក៏នាំគ្នាទៅក្នុងគុណគុណនៃកំពុង មកដល់—ជាគុណនៃនាដ្ឋបាលដ៏ល្អដ៏ល្អមានឡើយ តាំងពីមានជាតិមួយក្រើកមានឡើង

—បុរាណវិទូរូបសម្បត្តិរបស់ព្រះនឹងឈរយ៉ាងមិនរងគ្រោះ។ សាក្សី
និងពួកទីពឹងរបស់ព្រះអាចបំផ្លាញពួកគេបានឡើយ
ដុបិតទេវតាដែលមានកម្ពស់ខ្ពស់គួរឱ្យកត់សម្គាល់នឹងការពារពួកគេ»។ Testimonies,
volume 9, 15–17.

វាមានតម្លៃក្នុងការកត់សម្គាល់ថា អត្ថបទខណ្ឌខនេះគឺជាទីបញ្ចប់នៃជំពូកមួយ
ដែលចាប់ផ្តើមនៅទំព័រដប់មួយ នៃសៀវភៅ Testimonies ភាគទីបួន
ដែលអាចត្រូវបានយល់ថា គំណាងឱ្យលេខ បុរាណវិទូ-ដប់មួយ។
ក៏មានតម្លៃក្នុងការកត់សម្គាល់ផងដែរថា
ចំណងជើងនោះស្តីអំពីព្រះស្រីម៉ារីកូនកូនមួយនៃយ៉ាងមក
ហើយក៏ស្ថិតិដល់ការរស់នៅហេតុផលផងដែរ ដែលជាកន្លែងដែលប៉ូលបានដកស្រង់ឧទាហរណ៍
ដែលគាត់បានសរសេរនៅក្នុងសៀវភៅហេប៊ីរី។
ការចាប់ផ្តើមនៃជំពូកនេះកំពុងសម្គាល់បុរាណវិទូស្ថិតិសាស្ត្រដែលបានចាប់ផ្តើមនៅថ្ងៃទី
11 ខែកញ្ញា ឆ្នាំ 2001 តាមការសម្តែងស្នាមដៃសញ្ញាស្នាមដៃយោធា
ដែលត្រូវបានចូលទៅក្នុងនោះដើម្បីកំណត់នូវអារម្មណ៍នៃទីសីម ហើយថា
ចំណងជើងនោះគឺវិបត្តិចុងក្រោយ
ដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្បត្តិក្រៅពីកំណត់ត្រាអន្តរក្រុងក្រោយ។
ចុងបញ្ចប់នៃជំពូកនេះ ស្របគ្នាទាំងស្រុងជាមួយនឹងការចាប់ផ្តើមរបស់វា
ដុបិតទាំងការចាប់ផ្តើម និងចុងបញ្ចប់ សុទ្ធជាពិភាក្សាអំពីវិបត្តិចុងក្រោយ។

«ផ្នែកទី១—សម្រាប់ការយាងមករបស់ព្រះមហាក្សត្រ»

«បន្តិចទៀតប៉ុណ្ណោះ ហើយព្រះអង្គគង់លើគ្រឿងយាងមក នឹងយាងមក
ហើយនឹងមិនឃើញឡើយ»។ ហេប៊ីរី ១០:៣៧។

«វិបត្តិចុងក្រោយ»

«យើងកំពុងរស់នៅក្នុងសម័យចុងក្រោយ។ សញ្ញានានាកាលៈទេសៈ
ដែលកំពុងសម្រេចឡើងយ៉ាងឆាប់រហ័ស បុរាណវិទូ
ការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទជិតមកដល់ហើយ។ ចុងដៃយើងរស់នៅនេះ
ជាចុងដៃឱឡារីក និងសំខាន់។ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
កំពុងត្រូវបានដកចេញពីផែនដីបន្តិចម្តងៗ ប៉ុន្តែយ៉ាងប្រាកដ។ គ្រោះថ្នាក់
និងសេចក្តីវិនិច្ឆ័យ
កំពុងផ្តាច់មកលើអស់អ្នកដែលមើលងាយព្រះគុណរបស់ព្រះរួចហើយ។
មហន្តរាយលើដី និងលើសមុទ្រ សុទ្ធជាភាពសង្គមដែលមិននឹងរ
សេចក្តីភ័យរោទ៍នៃសង្គ្រាម ទាំងនេះសុទ្ធជាសញ្ញាបង្ហាញមុន។ ពួកវាពុំយាករណ៍
ទុកជាមុនអំពីវិបត្តិការណ៍ជិតមកដល់ដែលមានទំហំសារៈសំខាន់យ៉ាងធំធេងបំផុត»។
Testimonies, volume 9, 11.

បុរសនិយាយដល់គ្រូបង្រៀនក្រិក ហើយទទួលយកការហៅដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់នៃការផ្ទេរ
«មាត់» របស់ព្រះ ដូចដែលបានគំណាងដោយយេស៊ូ នោះយើងនឹងចូលរួមក្នុងពេលឆាប់បំផុត
ក្នុងការប្រមូលផ្តុំដ៏អស្ចារ្យបំផុតក្នុងបុរាណវិទូស្ថិតិសាស្ត្របរិសុទ្ធ។

ទ្រង់ក៏បានមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេនូវពាក្យនៃសេចក្តីសង្ឃឹម
និងសេចក្តីកុលាហានផងដែរ។ ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា៖
«កុំឱ្យចិត្តអ្នករាល់គ្នាវិកលចិត្តឡើយ; អ្នករាល់គ្នាជឿដល់ព្រះហើយ

ចូរជឿដល់ខ្ញុំផង។ នៅក្នុងដំណាក់កាលព្រះបិតាខ្ញុំ មានទីលំនៅជាច្រើន;
បើមិនដូច្នោះទេ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា ហើយ
ខ្ញុំទៅរៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។ ហើយបើខ្ញុំទៅ
ហើយរៀបចំកន្លែងមួយសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំនឹងមកវិញ
ហើយទទួលអ្នករាល់គ្នាទៅឯខ្ញុំផ្ទាល់ ដើម្បីបិទកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ
អ្នករាល់គ្នាគិតទៅនោះដែរ។ ហើយកន្លែងដែលខ្ញុំនៅ
នោះអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ ហើយផ្សេងនោះអ្នករាល់គ្នាស្គាល់ដែរ។ យ៉ូហាន
14:1-4។ ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមានមកក្នុងលោកិយ;
ដោយព្រោះអ្នករាល់គ្នា ខ្ញុំមានកំពុងប្រព្រឹត្តការ។ នៅពេលខ្ញុំចាកចេញទៅ
ខ្ញុំនឹងនាំតែប្រព្រឹត្តការយ៉ាងអស់ពីចិត្តសម្រាប់អ្នករាល់គ្នា។
ខ្ញុំមានមកក្នុងលោកិយ ដើម្បីសម្របសម្រួលខ្លួនខ្ញុំឲ្យអ្នករាល់គ្នាស្គាល់
ដើម្បីបិទអ្នករាល់គ្នាបានជឿ។ ខ្ញុំទៅឯព្រះបិតាបស់ខ្ញុំ
និងព្រះបិតាបស់អ្នករាល់គ្នា
ដើម្បីប្តូរសហការជាមួយទ្រង់ជាប្រយោជន៍ដល់អ្នករាល់គ្នា។

«បុរសម្នាក់ បុរសម្នាក់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាថា អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ
ការងារដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងជឿដែរ
ហើយអ្នកនោះនឹងធ្វើច្បាប់ការផ្ទាល់ទាំងនេះទៀត
ដូចខ្ញុំនៅឯព្រះបិតាបស់ខ្ញុំ»។ យ៉ូហាន 14:12។ ដោយព្រះបន្ទូលនេះ
ព្រះគ្រីស្ទមិនមានន័យថា
ពួកសិស្សនឹងប្តូរច្បាប់ដែលខ្ញុំធ្វើឲ្យខុសពីខ្ញុំផ្ទាល់អ្វីដែលទ្រង់មានជឿនោះទេ
ប៉ុន្តែថាច្បាប់របស់ពួកគេនឹងមានទំហំជាង។
ទ្រង់មិនបានសំដៅត្រឹមតែការផ្ទេរអំណាចបុណ្យណោះទេ ប៉ុន្តែសំដៅដល់អ្វីៗទាំង
អស់ដែលនឹងកើតឡើងក្នុងរូបសកម្មភាពនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។
ទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា «កាលណាព្រះអ្នកជួយលើកទឹកចិត្តបានយ៉ាងមក
ដែលខ្ញុំនឹងចាត់ទ្រង់ពីព្រះបិតាមកឯអ្នករាល់គ្នា គឺជាព្រះវិញ្ញាណនៃសេចក្តីពិត
ដែលចេញមកពីព្រះបិតា ទ្រង់នឹងធ្វើបន្ទាល់អំពីខ្ញុំ
ហើយអ្នករាល់គ្នាគិតនឹងធ្វើបន្ទាល់ដែរ
ពីព្រោះអ្នករាល់គ្នាបាននាំជាមួយខ្ញុំតាំងពីដើមមក»។ យ៉ូហាន 15:26, 27។

«ព្រះបន្ទូលទាំងនេះបានសម្រេចយ៉ាងអស្ចារ្យ។
បន្ទាប់ពីព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាជាចុះមក
សិស្សទាំងឡាយបានពេញលេញដោយសេចក្តីសុខចិត្តចំពោះព្រះអង្គ
និងចំពោះអ្នកទាំងឡាយដែលព្រះអង្គបានស្តុកជំនួស
ដល់ថ្នាក់ចិត្តមនុស្សរូបដែលបានបន្តយុទ្ធនឹងដោយពាក្យដែលពួកគេបាននិយាយ
និងដោយសេចក្តីអធិស្ឋានដែលពួកគេបានថ្វាយ។
ពួកគេបាននិយាយដោយអំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណ; ហើយក្នុងរូបសកម្មភាពនៃអំណាចនោះ
មនុស្សរូបបាននាំគ្នាប្រព្រឹត្តជឿ»។ Acts of the Apostles, 21, 22.